Udtalelse om Kommissionens forslag til Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EØF) nr. 337/75 om oprettelse af et europæisk center for udvikling af erhvervsuddannelse [1]

(94/C 195/12)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 9. marts 1993 under henvisning til EF-Traktatens artikel 198 at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's Sektion for Social-, Familie-, Uddannelses- og Kulturspørgsmål, som udpegede Herbert Nierhaus til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 14. april 1994.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 315. plenarforsamling af 27.-28. april 1994, mødet den 27. april, uden stemmer imod og med 1 stemme hverken for eller imod, følgende udtalelse.

1. Det økonomiske og sociale Udvalg tager til efterretning, at Rådet den 29. oktober 1993 på grund af den ændrede politiske situation besluttede at flytte CEDEFOP's hjemsted fra Berlin til Thessaloniki. Det er klar over, at denne beslutning er truffet på baggrund af, at Grækenland hidtil ikke har haft nogen europæisk institution, hvilket det absolut har krav på.

2. For ØSU er det ganske vist komplet uforståeligt, at denne politiske beslutning åbenbart var en »hovsabeslutning«, som blev truffet uden forudgående varsel eller orientering, endsige høring af CEDEFOP's medarbejdere og bestyrelse. ØSU misbilliger på det skarpeste en sådan diktatorisk adfærd fra de ansvarlige myndigheders side.

3. ØSU accepterer, at det er nødvendigt, at det »på fællesskabsplan sikres, at der er ensartede forhold hvad angår personaleforvaltning i de forskellige decentrale organer« [2]. Det er ikke desto mindre af den opfattelse, at EF-institutioner af første generation (CEDEFOP eller Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene i Dublin), som har fungeret med succes i næsten 20 år, og i hvis arbejde arbejdsmarkedets parter har været inddraget lige fra starten, ikke kan ligestilles fuldstændigt med organer af anden generation, hvoraf nogle endnu slet ikke har påbegyndt deres arbejde, og som drives på et helt andet grundlag.

4. Derfor kræver ØSU, at der med ændringen af artikel 13 i forordning (EØF) nr. 337/75 [3] tages behørigt hensyn til de forhold, der er beskrevet ovenfor. Især opfordrer det udtrykkeligt Kommissionen til at anerkende CEDEFOP-medarbejdernes årelange, dygtige professionelle indsats og til utvetydigt at tilkendegive, at den ikke på nogen måde har til hensigt at forringe eller nedvurdere deres ansættelses- og arbejdsvilkår.

5. Derfor anser ØSU det kun for ret og rimeligt, at man ikke i den hellige ligestillings navn anvender »grønthøstermetoden« på ansættelsesvilkårene og ikke accepterer nogen forringelse af medarbejdernes ansættelsesbetingelser. Tværtimod må der findes løsninger, som sikrer, at alle ansatte får lige så gode eller bedre kontraktvilkår på det nye tjenestested efter reglerne for EU-ansatte, herunder mulighed for mod dokumentation af faglige kvalifikationer at opnå fuld EF-tjenestemandsstatus [jf. artikel 1 i EF-tjenestemandsvedtægten [4]].

6. Kommissionen må derudover sikre, at der indgås aftaler om passende ordninger for ydelse af materiel bistand i socialt vanskelige situationer. Dertil hører også — hvor det er påkrævet — førtidspensioneringsordninger såvel som mulighed for overflytning til andre af EF's institutioner eller organer samt de nødvendige midler til at ansætte yderligere personale i rimeligt omfang.

7. Desuden må det garanteres, at de rettigheder, som CEDEFOP-medarbejderne har erhvervet hos forskellige sociale sikringsorganer, ikke kun bevares, men sikres permanent.

8. Endelig forventer ØSU, at der på CEDEFOP's nye arbejdssted skabes sådanne forudsætninger, både hvad angår bygninger, udstyr og andet, at medarbejderne — som tidligere — også i fremtiden kan yde et kvalificeret arbejde under passende, humane og acceptable vilkår.

9. Blandt CEDEFOP's særlige fortjenester regner ØSU også dets indsats for med sine aktiviteter at nå ud til de nord-, central- og østeuropæiske lande for dermed at skabe forudsætninger for at intensivere forbindelserne mellem disse lande og EU. Det må sikres, at sådanne aktiviteter, der er uomgængeligt nødvendige for Fælles-

[1] EFT nr. C 74 af 12. 3. 1994, s. 12.
[2] Dok. KOM(94) 20 endelig udg., s. 3.
[3] EFT nr. L 39 af 13. 2. 1975.
[4] EFT nr. L 157 af 28. 6. 1977, s. 1.

skabets fremtidige udvikling, kan udfoldes på samme måde fra det nye hjemsted.

10. Når ovennævnte problemer har fundet en positiv løsning, håber Det økonomiske og sociale Udvalg, at flytningen af CEDEFOP fra Berlin til Thessaloniki kan foregå så gnidningsløst som muligt, da den ikke blot berører de for tiden 76 ansatte, men også deres familier, som omfatter næsten 300 mennesker.

Bryssel, den 27. april 1994.

Susanne TIEMANN

Formand for

Det Økonomiske og Sociale Udvalg

Udtalelse om:

— Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om fælles retningslinjer for transeuropæiske energinet,

— Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om et sæt retningslinjer for transeuropæiske net på energiområdet, og

— Kommissionens forslag til Rådets beslutning om en række aktioner med henblik på at skabe gunstigere vilkår for udbygning af transeuropæiske net på energiområdet [1]

(94/C 195/13)

Rådet besluttede den 21. februar 1994 under henvisning til EF-Traktatens artikel 129 B, C og D at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emner.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's Sektion for Energi, Kernekraft og Forskning, som udpegede Gafo Fernández til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 13. april 1994.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 315. plenarforsamling, mødet den 27. april 1994, enstemmigt følgende udtalelse.

1. Indledning

1.1. Transeuropæiske energinet er medtaget i Unionstraktaten som værende et nødvendigt element i det indre markeds rygrad og som et bidrag til økonomisk og social samhørighed.

1.2. Rent konkret hedder det i artikel 129 C, at EF skal opstille fælles retningslinjer på området, iværksætte enhver form for aktion, som måtte være nødvendig for at sikre nettenes interoperabilitet og harmoniseringen af tekniske standarder, og at EF kan yde finansiel støtte til projekter af fælles interesse.

1.3. ØSU har haft lejlighed til at give udtryk for de transeuropæiske energinets betydning for etablering af det indre el- og gasmarked [2].

1.4. Selv om en del af de planlagte foranstaltninger snarere har en national end en EF-dimension, er det indlysende, at integration af energisystemerne bevirker, at aspekter som forsyningssikkerhed, omkostninger, tjenesteydelsens kvalitet og miljøhensyn — for ikke at nævne den økonomiske og sociale samhørighed — må

[1] EFT nr. C 72 af 10. 3. 1994, ss. 10-15.

[2] EFT nr. C 73 af 15. 3. 1993, s. 31.